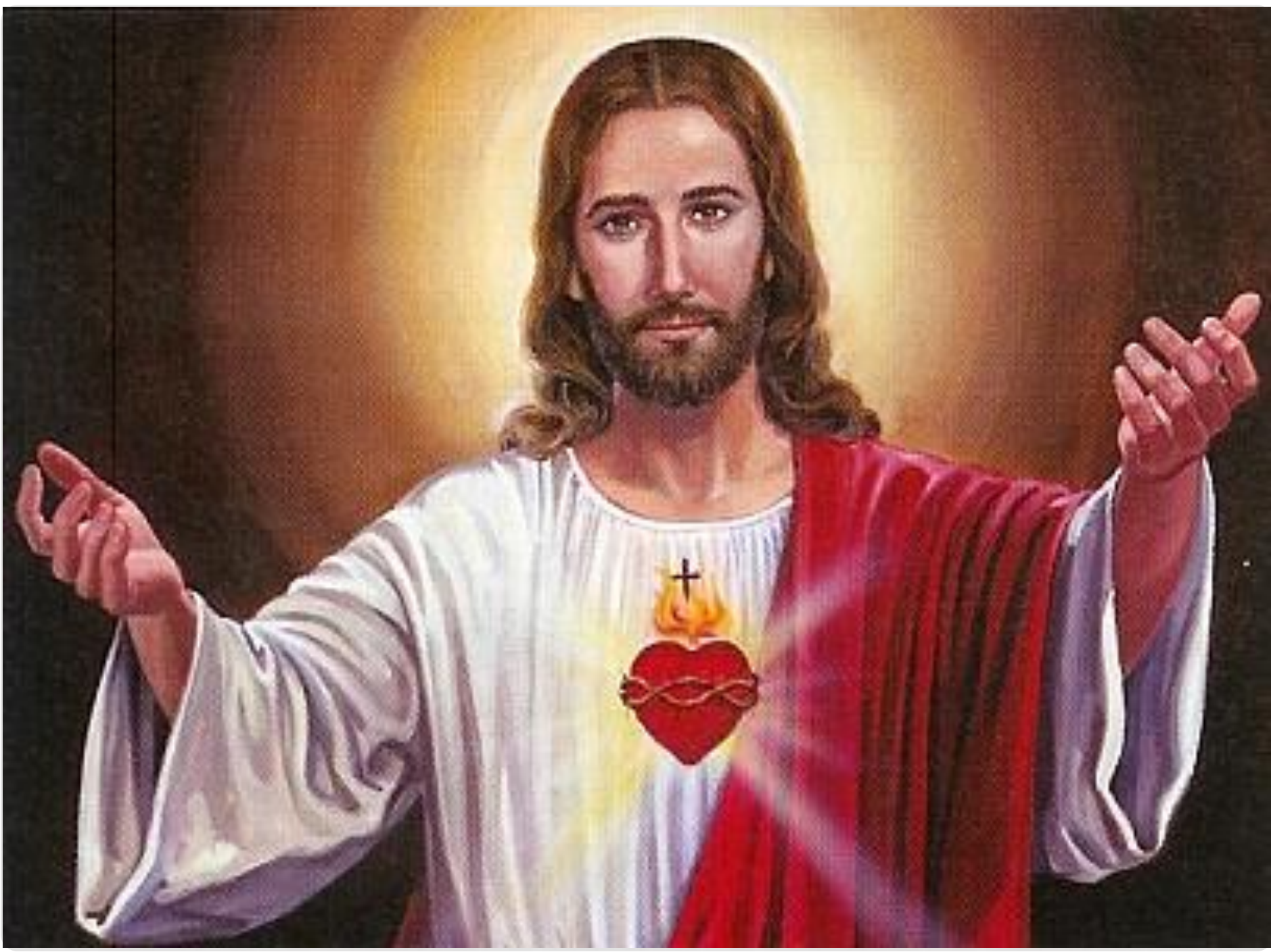

POVOLÁNÍ K MODLITBĚ

ČLOVĚK HLEDÁ

Touha po Bohu je vepsána do lidského srdce, protože člověk je stvořen Bohem a pro Boha

→ **touha po plnosti a štěstí.**

Současně člověk **hledá sám sebe.**

Nutnost → otevřít se druhému,

→ otevřít se Tomu, který jej k životu povolal a je schopen naplnit šíři a hloubku touhy lidského srdce:

po věčnosti, kráse, lásce, pravdě a světle.

→ TOUHA PO BOHU.

Člověk – obraz Stvořitele
→ v srdci nese zárodek
jeho podstaty:

Láska, Krása, Pravda, Dobro.

Hříchem ztratil podobnost
s Bohem → avšak
uchovává v sobě touhu,
skrze kterou hledá, volá,
touží jít dál.

Reakcí na toto hledání v člověku je právě modlitba.

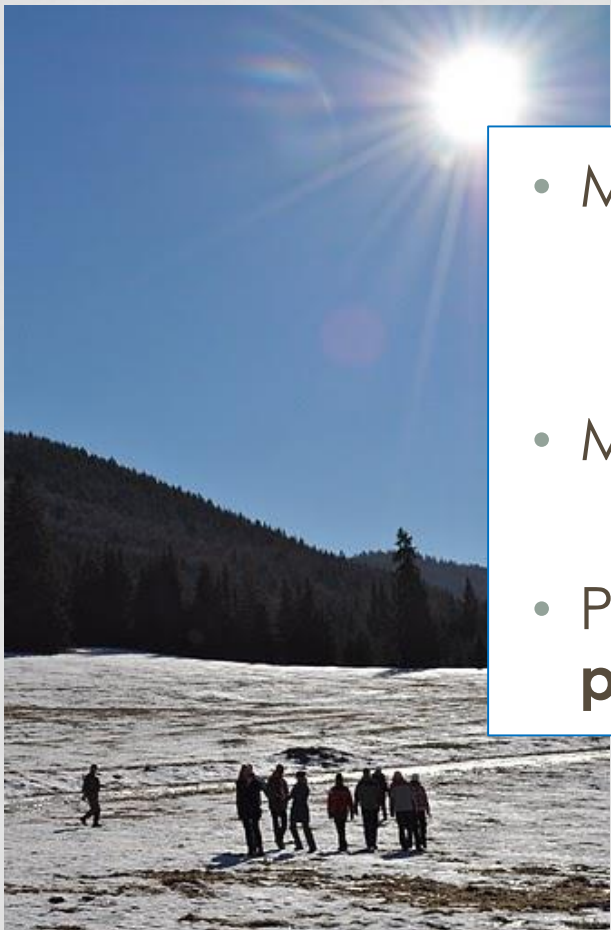
BŮH VOLÁ ČLOVĚKA

Bůh volá člověka jako první

- slyšíme jej ve svém srdci
- touha lidského srdce je zárodkem odpovědi na toto volání.

MODLITBA: ODPOVĚĎ NA TOUHU SRDCE

- Modlitba je **vnitřním postojem**
- *přebýváním před Bohem.*
- Modlitba je **pozvednutím srdce k Bohu.**
- Pro modlitbu **je důležité věřit, že Bůh je přítomen.**

VĚRNOST V MODLITBĚ

- Život modlitby je pro každého křesťana.
- Často přichází pokušení zanechat modlitby.
- Při modlitbě nejsou na prvním místě pocity, myšlenky, prožitky, ale věrnost modlitbě – věrnost Bohu.

Kvalita
modlitby
je
plodem
věrnosti.

